

PROJEKT MEZIOBOROVÉ SPOLUPRÁCE A JEHO PRINCIPY A UPLATŇOVÁNÍ U OKRESNÍHO SOUDU V KROMĚŘÍŽI

Vážení rodiče,

soud obecně při rozhodování ve věcech péče o nezletilé děti aplikuje ustanovení oddílu 3, hlavy II, části druhé zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (tj. § 855 - 923) a dále vychází z rozhodovací praxe Ústavního soudu České republiky.

Některá soudní řízení ve věcech péče soudu o nezletilé jsou od 1. 1. 2019 u Okresního soudu v Kroměříži vedena na principech mezioborové spolupráce, která je inspirovaná Cochemskou praxí a praxí Okresního soudu v Novém Jičíně. Na této spolupráci se podílí Okresní soud v Kroměříži, OSPOD Kroměříž, Holešov, Bystřice pod Hostýnem a poskytovatelé sociálních služeb.

Cílem a smyslem projektu je přechod od autoritativního rozhodování o dětech k procesu, při kterém veškeré zúčastněné instituce ve vzájemné spolupráci vedou rodiče k převzetí odpovědnosti za budoucí život a perspektivu jejich společného dítěte.

Soud při rozhodování vychází z následujících principů:

- Dohoda rodičů a jejich faktické převzetí společné rodičovské odpovědnosti je nezbytným předpokladem budoucího blaha dítěte.
- Dítě s blízkým vztahem k oběma rodičům nechce ztratit ani jednoho z nich.
- Rozvod/rozchod rodičů je pro dítě trauma a pomoc, kterou od obou rodičů potřebuje, je projevem jejich rodičovské odpovědnosti.
- Orientace na perspektivu dítěte.
- Orientace na novou životní situaci dítěte a rodičů, nikoliv na rodinnou situaci před rozvodem/rozchodem.
- Deeskalace rodičovského konfliktu.

Řízení ve věcech péče soudu o nezletilé (resp. rodičovské konflikty) mohou působit velice emotivně. Je však v zájmu nezletilých dětí, aby rodiče a jejich zástupci v těchto řízeních nevyužívali konfliktní strategie, a aby se v podáních určených soudu omezili pouze na nezbytný popis skutkového stavu. Zejména je třeba zabránit situacím, aby jeden z rodičů odcházel od soudu jako poražený, protože v takovém případě (spolu)prohrává vždy také dítě.

„O děti se nesoudíme, o dětech se společně dohodneme.“

Rodiče, přečtěte si prosím také:

20 přání Vašeho dítěte (v případě rozvodu či rozchodu)

Milá maminko a milý tatínku!

1. Nikdy nezapomeňte: jsem dítětem vás obou. Ať už bydlím jen u jednoho z vás nebo se v péči o mě střídáte, potřebuji vás oba úplně stejně.
2. Neptejte se mě, koho z vás mám raději. Mám vás oba stejně rád. Neočerňujte přede mnou toho druhého, protože mě to bolí.
3. Pomozte mi být v kontaktu s tím rodičem, se kterým právě netrávím času - vytočte mi jeho telefonní číslo, umožněte mi poslat mu SMS nebo email, předepište mi jeho adresu na obálku... Pomozte mi k Vánocům nebo k narozeninám pro něj vyrobit nebo koupit nějaký hezký dárek. Moje fotky nechte vždycky vyvolat dvakrát - jednou taky pro toho druhého.
4. Mluvte spolu a hlavně mě nepoužívejte jako poslíčka mezi vámi. Nechci nosit zprávy, které toho druhého zarmoutí nebo rozčílí.
5. Nebuďte smutní, když odcházím k druhému rodiči, nebudu se tam mít špatně. Nejraději bych byl pořád s vámi oběma. Ale nemůžu se roztrhnout na dva kusy - jenom proto, že jste vy roztrhli naši rodinu.
6. Nikdy mi neplánujte nic na dobu, kdy mám být s druhým rodičem. Část mého času chci trávit s tatínkem a část s maminkou. Důsledně to dodržujte.
7. Nebuďte zklamaní ani se nezlobte, když se vám nehlásím v době, kdy jsem s druhým rodičem. Mám teď dva domovy. A ty musím dobře oddělovat - jinak bych se ve svém životě už ale vůbec nevyznal.

8. Nepředávejte si mě u dveří jako balík. Pozvěte toho druhého na chvíli dál, jsou to pro mě kratičké chvílky, kdy vás mám oba. Neničte mi je tím, že se ignorujete nebo hádáte.
9. Když se doopravdy nemůžete ani vidět, předávejte si mě ve školce, ve škole nebo u přátel.
10. Nehádejte se přede mnou – nedělá mi to dobře. Buďte ke mně alespoň tak zdvořilí, jako jste k ostatním lidem, a jak to vyžadujete také ode mě.
11. Dávejte mi dost informací, ale nevyprávějte mi věci, kterým ještě nemohu rozumět.
12. Dovolte mi přivést si svoje kamarády k vám oběma. Chci, aby poznali moji maminku a mého tatínka a aby viděli, jak jste oba skvělí.
13. Dohodněte se férově o penězích. Nechci, aby jeden z vás měl moc peněz a ten druhý jen málo. Ať se vám oběma daří tak dobře, abych se u vás mohl cítit stejně dobře.
14. Nesoutězte o to, kdo mě víc rozmazlí. Tolik sladkostí bych totiž nikdy nemohl sníst, jak moc vás mám oba rád.
15. Řekněte mi na rovinu, když někdy nevystačíte s penězi. Pro mě je stejně mnohem důležitější čas strávený s vámi než peníze. Ze skvělé společné hry se raduji mnohem víc než z nějaké nové hračky.
16. Nemusíme mít pořád nějaké akce. Nemusí být pořád něco nového a skvělého, když spolu něco podnikáme. Nejhezčí je pro mě, když jsme prostě veselí a v pohodě, hrajeme si a máme i trochu klidu.
17. Nechte v mém životě co nejvíc věcí tak, jak bývaly před vaším rozchodem. Začíná to u mého pokojíčku a končí u úplných maličkostí, které jsem dělával úplně sám s tatínkem nebo s maminkou.
18. Buďte hodní na babičku a dědečka z druhé strany, i když při rozvodu stáli víc u svého dítěte. Taky byste při mně stáli, kdyby se mi vedlo špatně. Nechci ztratit ještě své prarodiče.
19. Buďte tolerantní k novému partnerovi, kterého si ten druhý našel nebo najde, a hlavně ho přede mnou nepomlouvejte. S tímto člověkem musím také vycházet.
20. Buďte optimističtí. Svůj partnerský vztah jste nezvládli - ale zkuste alespoň dobře zvládat ten čas poté. Projděte si prosby, které vám píši. Třeba si o nich promluvte, ale nehádejte se. Nepoužívejte tento dopis k vyčítání druhému, jak byl ke mně špatný. Když to uděláte, tak jste vůbec nepochopili, jak na tom teď jsem a co potřebuji, abych se cítil lépe.

(zdroj: <http://www.karin-jaeckel-autorin.de> - Dr. Karin Jäckel, dětská psycholožka a spisovatelka dětské literatury, volně přeloženo a upraveno)